

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intelelector: † **AL LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR**

Proprietar și director: **IULIU MAIOR**

Redactor: **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Creștere creștinească

Intr'o zi, trecând prin sat, am întâlnit pe moș Ion, care m'a oprit, să-mi spună ceva și să-i mai spun și eu câteva noutăți din lumea asta „așa de rea și de vicleană.” M'am oprit și l-am ascultat. Era tare necăjit.

Am aflat din cele spuse de bătrân că e tare supărat pe tineretul de azi, că, zicea el „altă lume era, nepoate, în vremea mea; tinerii nu erau ca cei de azi, ei erau mai liniștiți și mai bine creșcuți. Uită-te la cei de azi! Nici nu-și știe șterge bine nasul și îl vezi cu țigara în gură, ba, sudue, de eu sunt om de 70 de ani, și n'am auzit așa ceva. Nu-și mai ascultă părinții, fac ce vreau ei.”

Mi-a înșirat multe alte păcate de ale tinerilor de azi, a cerut apoi să-i mai spun eu cum mai stau cu războiul cei ce se bat și a plecat clatinând din cap bietul moș Ion. Multe necazuri îi mai făceau nepoții, că avea o mulțime de nepoți. Când îl necăjeau cu purtarea lor, el sărea înțepat și zicea: „De aceea e rău în lume că puii sunt mai cumiți decât cioara.”

Am plecat și eu și am văzut, câtă dreptate are bietul bătrân. Gândul m'a dus apoi la tinerii de acum 20—30 ani și iarăși i-am dat dreptate lui moș Ion. M'am gândit apoi, cu câtă amărăciune trebuie să privească moșneagul pe tinerii de azi cari abia „eșiți din găoace” se cred oameni mari.

De toate astea cine credeți Dv. că este vinovat? Cine este acela dela care pornește răul? Unde trebuie să căutăm buba și să o vindecăm? Unde? La creșterea ce li-se dă în familie. Și cine le dă creștere în familie? **Părinții!** Deci părinții sunt adevărații vinovați. Ei sunt aceia cari nu știu, cum să-și crească odraslele. Li lasă să-și facă de cap. Și cine credeți că suferă mai mult de pe urma creșterii rele ce le-o dau? Tot ei. Nu degeaba este adevărat proverbul „Cum îți așterni, așa vei dormi.”

Dacă vei ști tu, părinte, să-ți crești bine copiii, bătrânețele tale vor fi liniștite, vei fi mulțumit că trăești. Nu vedem zilnic, cum părinții bătrâni sunt ațugăți din casele lor, tocmai de copiii lor pe cari i-au crescut? Nu auzim, cum sunt

copii cari sudue pe bătrâni mai urit decât țigani. Și toate astea li-se întâmplă pentru că nu știu crește copiii.

Un bătrân îmi spunea odată următoarele vorbe: „Da:ă nu plânge în fața ta copilul tău, vei plânge tu în fața lui când va fi mare” — și câtă dreptate avea. Am văzut părinți cari tac ei în fața copiilor pe cari nu și i-au știut face să-i asculte.

Ma adresez părinților cari au copii și cari vreau ca bătrânețele lor să fie liniștite și mulțumite; să caute a-și crește bine copiii, pentru că mai târziu, când vor fi mari, sfaturile nu vor mai prinde.

Pentru ca să știți cum trebuie creșcuți copii, să ascultăm de sfaturile preoților și dascălilor noștri cari se pricep în ale educației. Să cereți sfatul lor, ori de câte ori întâmpinați greutăți cu copiii voștri. Poate mulți vor zice că fiecare om știe cum să-și crească odraslele lui, dar nu este adevărat, că precum pentru a fi bun fierar sau pantofar, trebuie o pregătire, tot așa și pentru a fi bun educator, trebuie școală și pe lângă școală o îndemănare dela natură.

Invățătorul la școală nu va putea îndrepta copilul dacă părintele nu-l ajută acasă, controlând copilul.

Cereți cărți scrise anume pentru popor, în cari se dau sfaturi pentru creșterea copiilor, cereți și căutați să vă creșteți copiii bine, căci sunteți răspunzători în fața lui Dumnezeu și a patriei de ei.

O carte foarte bună, în care găsim sfaturi frumoase și folositoare, este cartea scrisă de Părintele canonic Iuliu Maior: „Cum să ne creștem copiii” — care se găsește la Blaj la redacția gazetei și la librăriile mari dela orașe și costă numai 8 Lei. Cereți preoților voștri să o comande și veți avea mulțumirea sufletească, că pentru mica cheltuială de 8 Lei, aveți în casa voastră un sfătător care să vă deie primele sfaturi în meseria grea a educației. Numai atunci v'ați făcut datoria față de copilașii ce vi i-a dăruit Dumnezeu.

În copilașii noștri este viitorul nostru. În copilașii noștri este viitorul neamului nostru. Așa cum vor fi ei va fi

familia noastră, satul nostru și țara noastră. Ei poartă în ei viitorul, cum zice poetul Octavian Goga:

„Voi sunteți roua dimineții,
Ce scânteie neștiutoare,
Ce poartă 'n ea întreg argintul,
Curat al razelor de soare.”

Roșcovei I. Obrija

Limba noastră

Limba românească s'a format din limba latină, ori mai bine zis e chiar limba latină așa cum s'a dezvoltat aici în răsăritul Europei. Limba își are istoria ei, ba chiar și fiecare cuvânt. Cuvintele mai însemnate le avem din limba latină, așa în „Tatăl nostru” numai fraș nu s'latimești. Mai avem cuvinte slave, turcești, ungurești, nemțești, albaneze și franțuzești.

Limbile încă se imprumută, dacă luăm dela alții un lucru, o lucrare, o gândire pe care nu le-am avut, deodată cu imprumutarea luăm și numele. Sunt cuvinte, cari nu mai pot fi scoase din limbă, ori de unde ar fi; altele s'au furigat în noi în vremile grele, cși n'au rădăcină și pe cari trebuie să le scoatem.

Așa în multe locuri vorbim păsărește. Și astăzi cumpărăm rișcășă, jemeșășă, ilastă și maroșodă, din farmacia „iruri” și pomezii „Mergem la ghiră, umblăm cu izambanul (trenul), ne v. vindici, goști, căntăm la pădure „ghioavirg” (lăcrămioare).

Frații noștri din Ardealul robii, n'au încotro, s'or „bușeli” (supăra), stau în „ștău” fără petrol, plătesc „adău” și „birșeg”, de vor mai putea ilni (tră), vor merge tinerii la „șoroșeg” (asentare) când vâatul sufliă „hătălmașeg” (tare). Cine știe de pot mânca „leveșeg” (zamb), făcută de vre-o „chedveșeg” (drag).

Grada nu poate băga oile fără „hai ne be ne”, calul nu dă înapoi fără „șurice”, nic piciorul nu-l ridică fără „auf”. Boli, de: Paicu, Bodor, Șugar, Cendeș, Virșeg, Seicheș, Bechiar Cilog etc.

Femeile noastre nu pot scoate mâța, dacă nu li etrigă pe nemțește: „Cheș”. În unele locuri nici glimle nu știu românește, numai dacă le strigi: „Pica mamei chiuc, chiuc!” Chiar și găștele ascultă mai bine dacă le spui: „Liba ne, liba ne!” Cănele vine mai iute dacă li zici: „Comber” ori „gherom ide”.

Toate acestea nu sunt înrădăcinate în limbă și le putem scoate, dacă vrem; le-am primit de voie și nevoie și sunt multe ca bu-ruienile celea rele. Apoi iarăși nu vom folosi cuvinte dela orașe, pe cari și acolo numai

proptii le folosesc, ca: »mersi«, »bonjuri« »ale-vour«, »marmaxie«, »hist hand« și altele, că ne facem de râs și cu drept ne spun bătrânii: »Poartă-te precum și-a portul și vorbește cum și-e vorba«.

Si nu batjorolim limba cum am făcut în meunire cu Romii, de am băgat limba slavă în Biserica, de am borborosit în limbă străină, vorbeam de »bogdesprostea« și de »Hospodi pomilor«. Pe cei cari slujeau latinește i-am numit: »ăt-nă spurcată«. Apoi am lins, ce am scuipat și azi suntem mândri, că suntem gintă latină.

Străinii ne atacă limba, bine știu ei, că dacă o pierdem, suntem pierduți și ca popor.

Așa cum o avem azi, limba românească e o comoară; străinii se miră de frumusețea și dulceața ei. E o limbă în care poți spune tot ce gândești și dacă am pierde-o, în care limbă ar mai râde horele și ar plânge doinele?! S'o grijim, s'o vorbim frumos cum o auzim la biserică și școală, ca mândrie: fără ridicături, scâlcituri și tărcături, că Doamne, »mult e dulce și frumosă«!!

pr. I. O.

„Toma“ vremurilor de azi

„Iară Toma unul din cei doi prezece nu era de față când s'a arătat Isus învățăcelilor săi“, spune sfânta Evanghelie istorisind arătările lui Isus după înviere. Și Toma nu crede. Mărturisiseră toți că l-au văzut învia pe Domnul, că a stat și a mâncat cu ei la masă; au auzit și el vestea minunată a învierii, dar tot nu crede.

„De nu voi pune mâna mea în coasta lui și degatele mele în semnul cuielor nu voi crede“

spune Toma necredinciosul. Numai atunci, când va va vedea cu ochii lui și va pipăi cu degatele sale va crede. El nu crede din auzite, ca alții, este altfel de om. Cristos îi împlinește și această dorință. I-se arată și-l chiamă să-i pipăie ernelle rănilor pentru a vedea că are carne și oase și nu este spirit. Făcuse Cristos și această ultimă probă cu Toma, căci era unul din învățăceii lui dragi și îi cunoștea sufletul drept, sincer și deschis.

De atunci până azi mii de oameni au urmat lui Toma, n'au crezut în Cristos, s'au în doit și n'au voit să creadă chiar dacă au văzut. N'au fost îndentulși dacă n'au putut să atingă adevărul cu mâna și s'au încâpăținat să nu creadă. Oamenii cu sufletul copleșit de patimi și păcate s'au apucat să nu creadă, să urmeze lui Toma, pe față pe necredincioșii. Și au făcut alte învățături și alte legi, după patimile și păcatele lor.

Destui rătăciți, fără prea multă învățatură au socotit să facă pe necredincioșii, să nu creadă decât: ceace văd și ating cu mâna, pentru a părea mai învățați, mai cumini și mai umbrați în lume.

Toți neisprăviți de prin școli, cetați cu învățatura, cari cred că vor fi socotiți de oameni învățați, de meri savanți, dacă vor fi ca Toma, dacă nu vor crede decât ceace văd, pe ce pot pune mâna.

Între ei lasă și bândul învățcel al Mântuitorului este mare deosebire. Zidarnic îi socotesc ei pe Toma de căpetenie a lor, a necredincioșilor, căci se înșală. Lor le lipsește limpezimea sufletului lui Toma. Le lipsește sinceritatea și dorința adevărată de a cunoaște și a ști adevărul. Ei văd și știu adevărul, îl cunosc, dar își întorc fața dela el, pentru că acest adevăr îi cutremură. Patimile și păcatele lor îi fac să-și întorcă fața dela adevăr să spună că nu pot să creadă. Își dau seama de adevăr, că trebuie s'o ropă cu trecutul lor de păcate, să pună frâu patimilor și pentru că n'o pot face aceasta, atunci fac pe necredincioșii.

Aceștia sunt apostolii necredincioși, „Toma“ vremurilor de azi, cari pentru patimile mândriei ori prostia lor se încâpăținescă să nu creadă

Toma era sincer și drept și pentru că așa Cristos i-s'a descoperit și lui și din necredincios l-a făcut credincios. Dar se va descoperi Hristos la toți acești „Toma“ ori li va lăsa la întunericul necredinței lor? — Pentru că: „Feriți-vă scia cari n'au văzut și au crezut“.

Paștile la Blaj

Am sărbătorit Paștile la Blaj par'că cu mai multă căldură și dragoste decât oricând.

Niciodată nu am văzut catedrala Blajului atât de plină de credincioși ca la Paștile din acest an. S'o fi schimbat ceva în sufletele oamenilor ori doar durerea i-a adus mai aproape de Dumnezeu? Nu știm. Așa și m'lasă că, atât la deniile din Joia și Vinerea Mare, cât și la înviere și la sf. liturghii din zilele de Paști lumea a umplut catedrala și bisericuța și Casa Domnului.

A doua noutate este că de astădată la înviere am auzit babaitul celor 21 de tineri ale Regimentului 40 Artilerie cari au finit și ei să prasmărescă prin sunetul lor legrozitor învierea Domnului.

I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Franța a știut să fi de față la toate slujbele acestea dela început până la sfârșit și să slujească la suși, conform obiceiului străvechiu, citind la Joia Mare întâia evanghelie, în Vinerea Mare purtând sf. epital 4 canonici iar I. P. S. Sa purtându-l la încajurarea pieței și a catedralei, slujind apoi la sf. înviere, la sf. liturghie din ziua întâie, când a și predicat, apoi la vecernia din catedrală, iar a doua zi la bisericuța predicând și dând binecuvântarea papală.

Am sărbătorit sf. Paști din acest an cu gândul că viitoarele Paști le vom sărbători deplin fericiți, văzându-ne cu ochii vișul atât de mult dorit.

Toți cetitorii cari ne scriu sau ne trimit bani sunt rugați să ne arate totdeauna și numărul sub care le merge gazeta, ca să se afle tipărit pe adresă, deasupra, la stânga. Altfel nu vor primi răspunsul decât foarte târziu.

Foița „Unirii Poporului“

Noapte de Paști

S'a cernut dia ceral sfânt
Pe pământ
Pace!..

Nici-un murmur, nici-un șopot,
Nici-un semn de deșteptat.
Toate dorm și totul tace,
Numa'n schit vestește-un clopot
Că Hristos a învia.
Pace!..

Cerghid, 1940.

TRAIAN DRAGOȘ

Rămășag

Înainte de aceasta cu mol: pe când nici nu se pomenea cel puțin de Româna Mare, trăia undeva în Transilvania un grof cu numele Fercaș. La curtea lui printre alți mulți sobag trăia și „Nenea Toader“, un românesc bine făcut și tare poznaș, care cu glumele lui făcea mare haz la curtea grofului, încât unșori cea-

lăți cari îl auzeau se aruncau jos de râs, și nându-se cu mâinile de burtă.

Administratorul moșiei, seculul Aladă, înalt cât un turn de biserică și cu niște mustațe până la urechi, asculta și el glumele „Drăcilor“ — cum îi spunea lui Toader — dar ori de câte ori acesta spunea câte una, deși el credea Aladă mândros îi spunea: „Taci moi, nu mi-ate, che nu fost așa cum spune tu!“, ceace pe Toader nu-l prea mălțuma de multe ori, așa că dela o vreme Toader nu mai spunea nici o trănăie, cu toate stăruințele tovarășilor cari par'că erau morți fără glumele lui.

Administratorul căută să afle cauza tăcerii lui, într'o seară, la deslăntit poramb. Ceilalți toți țacep a moșii, lovindu-și uneori nasul de știuleții de porumb sau sforsind de frică atunci când moșând își atingeau nasul de părul știuleților.

— „Ce, moi Toader, ce se fost aia de tu nu mai spune povește bunos, ca să ride la voemenii? Este asperat la tine, moi?“ îl întreabă Aladă.

— „Cum să nu fie săperat, jepâne, zice Toader, dacă dumneata, de câte ori zice ceva, spui că mint.“

— „Noi! Noi! moi Toader, io nu mai sice la tine mieți, și dache zice, atunci io dai la tine peira boi cu car încherate cu sacile de grâu puz și grepe și rămășagu este il înterim cu scrioare dela doamnele notare!“

— „Bun, jupâne, să rămășie rămășagul r-tanci, zice mândru Toader, care pune scrisora în șerpar și începe poveștea așa:

— „Înainte de a mă naște, i-s'a făcut poftă la biata mamă de niște mere și nevând pe cine trimite, mă hotărăsc să mă duc eu. Șar peste gard, hop și peste păian și decodă mă tresesc dincolo de zid. Mă sui într'un măr, și coleg vre-o două pere și cum mă sulam la cireș, iacă și omul ca piersecul la rădăcina gataului, strigând: »Ce cauți în vârful necului, cioară?« Și cum n'am vrut să mă dau jos, omul ia un picior de rimă dela genunchi în jos și mă lovește de mi-au căzut trei coaste de după ureche. Fac eu ce fac și mă tresesc iar pe drum în căutarea merelor. Cum mergeam așa, glădă ca un pîmer, iacă un plop înalt de nu-i vedeai vârful și nu avea nici o creangă, așa că nu era chip să te sui în el. Dau o fugă acasă sau secura pe urmă via și o împăiat în plop și mă sui pe ea, apoi o scot și o împăiat mai sus și tot așa până ajung la o gaură și dau să-mi bag mâna, când numai aud în gaură niște cârănturi. Îmi bag mâna și scot 7 pai de grâu, sbrătorii, numai buni de tocănă îi iau, îi pun în sîn, mă leg bine la brâu și dau să mă scobor jos, numai mai aud iacă un șirpîit în gaură (mi bag mâna, dar n'ajung. Atunci mă bag eu tot și găsesc iacă un pui mai mare și îl pun și pe aceasta în sîn și dau să tes mărul din gaură. Dar de unde să poți ieși. Dacă nu văzut ce-i și cum, am mers acasă, am adu-

Pilde pentru viață

Ferși-vă de prietenii răi

D'Alembert, filozoful materialist, care împreună cu Diderot, au permis preotului să se ducă la căpătâiul lui Voltaire care trăgea de moarte, a fost și el la rândul său lipsit de preot în ora morții sale.

Simțindu-și sfârșitul apropiat, D'Alembert a rugat pe unul dintre prietenii săi, să i aducă la căpătâi un preot, pentru a-l mângâia. Prietenul se făcu că se duce după preot, dar în realitate nu se duse. D'Alembert insistă. Prietenul își dă din nou, dar nu făcu nimic ci, intrând în camera bolnavului, îi spuse că preotul e împiedecat de unele chestiuni urgente și nu poate veni decât mai târziu. Obosit de a mai aștepta, filozoful trimise un bilețel preotului printr'unul dintre servitorii săi, rugându-l să vină cât mai repede. Preotul se și duse de îndată ce primi bilețelul, dar când ajunse în camera lui D'Alembert, acesta nu mai era, decât un cadavru rece și hidos.

Vai aceluia care se înconjoară cu prietenii răi!

Vizita la Sfântul Sacrament

Întelegând fructele vizitei la Sfântul Sacrament, criticul francez Jules Lemaitre scrisese înaintea de a se converti desăvârșit la catolicism: „Femei, care suferiți așa de mult, veți să aitați mizeria în care e frig și unde așteptați totdeauna pînă, chiria care nu e plătită, bărbatul care vă bate când e beat, copiii morți sau bolnavi și toată dureră de a trăi? Și voi cerșitorilor, și voi bolnavilor și sfămânilor, veniți, veniți aci (la picioarele altarului)... Aci veți intra într'o lume nouă și de aci veți ieși cu sufletul îmbalsamat”.

Marele scriitor francez Henri Lavedan scrisese undeva: „Biserica este de lipsă, de ea nu se putem lipsi. Din biserică ieși totdeauna mai bun sau mai puțin rău. Da, poți să nu faci altceva decât să poți două minute și să privești la jur, și minunea veșnică se săvârșește. Tăce-

rea vorbește. Scamela de spovedanie, chiar dacă nu intri în ea, îți amuză totuși bucurii din „Cred, Doamne, și mărturisesc”.

Veniți, să adorăm!

Celebru general austriac, baronul von Geramb, trecea odată prin orașul Lyon, îmbrăcat în haina de sărbătoare a generalilor. La un moment dat întâlni pe o stradă oarecare un preot care ducea sf. Cuminectură la un bolnav. Numai decât Ingenunche și după ce trecu preotul pașin de el, se duse de înlocui pe unul dintre copilașii care însoțeau din oficiu pe preotul purtător al presf. Sacrament. Generalul însoți preotul până la bolnav și apoi până la biserică. — Trebuie să se știe că acest general a sfârșit într'o mănăstire trappistă.

Filip al II-lea, regele Spaniei, plimbându-se într'o zi ca trăsura sa de gală printr'un sat, întâlni preotul ducând sf. Cuminectură la un bolnav. Regele se scobori numai decât din trăsura și urcă la locul său preotul pe care îl însoți ca mâinile împreunate spre rugăciune până la ușa bolnavului (un sîrman grădinar).

Noi ce facem când întâlnim preotul ducând cu sine sf. Cuminectură? De multe ori nici nu ne descoperim. Ingrozitoare lipsă de respect sau înfiorătoare lipsă de știință, sau ce altceva poate fi la mijloc? În Apus lumea ingenunchiază!

Ioan Vultur

Păriași la fabrica de bani. În toamna anului trecut s'a așezat în comuna Cacova o păriaș de țigani. După ce s'au obișnuit cu oamenii, țiganii s'au dus pe la casele sătenilor, cărora le-au făcut propunerea de a intra într'o tovărășie de fabricat bani. Și ca lucrul să fie mai de creșut, țiganii le-au arătat o mașină de făcut bani. Îngelăciunea a prins de minune și fiecare trebuia să dea înainte o sumă de bani, ca să se cumpere materialul trebuincios fabricării. Strângând o sumă frumoasă țiganii au fugit, lăsând cu buzele umflăte pe cei dormici de îmbogățiri așa lesnicușe.

Prima cuminectare la Boușarul-de-jos

În Boușarul-de-jos, jud. Huzedoara, Duminică 15 Martie s. c., biserica a fost mai împodobită ca alte dăți. Erau 37 suflete curate de copii, cari, îmbrăcați de sărbătoare, cu lumini aprinse în mână, așteptau pentru prima dată să vină Isus în inima lor. Au fost momente înălțătoare și pline de mângâieri sfinte, văzându-i inspirăți în doză rânduri, cari de cari mai frumoși. Vocile lor de rugăciune înainte și după cuminectare, spusă după părintele, era ca un cor îngerec ce se înălța odată cu fumul de tămâie spre ceruri.

În aceste vremuri grele prin care trecem, avem lipsă mai mare ca nite dăți de mângâierile lui Isus. Și numai acela poate și mai bine să stea de vorbă cu Isus, care de mic copil s'a obișnuit să-L primească adeseori în inima lui.

Ce potrivit ar fi ca atunci când învățătorii și părinții aud că preotul pregătește copiii pentru prima cuminectare, să vină și ei în ajutorul preotului. Să nu se arate învățătorii indiferenți, ci să scoată în evidență marile evenimente, pentru care sunt pregătiți; și școlarii auzind că nu numai părintele li învețe așa, ci și dăii învățătorii, sefiștele lor vor fi și mai bine pregătite.

Dacă vor vor fi bine pregătiți copiii pentru prima cuminectare, de rodul ei sfânt se va bucura Isus, părintele va avea creștini buni, învățătorii școlari cuminți, iar țara cetățeni pe care să se poată baza, nu numai în vremuri amare, dar și în celea mai grele lucrări.

Ajete bunul Isus, ca sufletele micilor copii să rămână tot așa de curate ca la prima cuminectare, până la sfârșitul vieții.

Minerva Olteanu, învățătoare.

bricagă de a tăii și îmi fac o gaură mai largă și ies afară și vreau să mă scobor, dar puși la mine în sân au început a zbură și m'au luat și pe mine cu ei pe sus. Zburăm ce zburăm și numai trosac! trosac! se rupe cingătoarea. Păii o laudare întotdeauna iar eu încep a cădea și așa am căzut de tare drept în mijlocul unui lac, de totămpa a sărit afară, înșt nu mi a rămas nici oț să beau.

Administratorul pușca mănșos că i era opitașă zică «miază» dar tot a sis pe unguete «Teremtette, ez nem lehet», adică pe rombește: «Comedia, comedilor; asta e cu apuzință!»

Hila Ioan Luca
(Va urma)

Strigături

venise în timpul mobilizării, dela soldați din diferite regiuni ale țării

de Sublt. rez. Selceanu T.

Mândro, mândruța mea,
Fă-ți gurița fântăneș,
Și buzele păhărele
Ca să beau apă din ele!...

Și-aseară trecui pe coastă
Pe din sus de casa voastră,
Măta'să casă se certă

Și de mine povestea.
— Spune-i, mândro, la măta,
Că degeaba s'o sfărma
Prin moară ca făinu,
Tu de mine nu-i scăpal!...

Pe Mureș și pe Câmpie
Nu i fată să-mi placă mie,
Numai pe Târnavă Mică
Mi-am găsit o ibovnică!..

Mureș, pe țărnurea ta
Nu se mai face iarba,
Numai plopul și salca
Și dorul dela mândra!...

Auzit-am din bătrâni
Că nu-i bun gardul de spini,
Nici mândruța din vecini;
Gardu-i bun de scânduri late
Și mândruța de departe!...

Mândră cu rochiță verde,
Dumnezeu să nu te rebde,
Dar nici eu să nu trăiesc
Decât să nu te iubesc!...

Foaie verde fronză lungă
Cât te-am iubit să-ți ajungă,

Foaie verde fronză lată
Nu te-am iubit niciodată!...

Rămâi mândro sănătoasă
Căci ți-am dat vorbă frumoasă,
Rămâi mândro cui li vrea
Că fosta-i destul și-a mea!...

Hai mândruțe să fugim
Pe din sus de țintirim,
Unde-i iarba necălcată
Și gura nesărutată.
Haide iarba s'o călcăm
Și gura s'o sărutăm!

Vai de mine, iară-i seară
Și mă bate maica iară,
Că și-aseară m'a bătut
C'am stat la mândra prea mult!...

Bată-te, mândro, v'nu
Că măta-i ca pelinu,
Că măta-i muicere rea
Și strică dragostea mea;
Dragostea de-un an și-o vară
Ne-o stricat-o într'o seară!...

Vecină, dragă vecină
Nu-ți lăsa fata 'n grădină,

Cuvântul de Paști al dlui Mareșal Ion Antonescu

De sfintele Paști, mareșalul Ion Antonescu a adresat un cuvânt calduros și creștinesc către țară și ostași.

Cere tuturor să ajute prin munca lor pe ostași cari luptă pe câmpul de război, pregătind astfel biruința cea mare. În primul rând cere plugarilor să-și muncească cu drag pământul. Numai la chipul acesta se va cinsti jertfa soldaților. Trebuie ca umăr, la umăr să ducem la capăt încercarea prin care trecem și să biruim.

Noul buget al țării

De la ministru de finanțe N. Stoicescu a făcut gazetarii declarații despre noul buget al țării. Acest buget este în așa fel alcătuit încât face față grelelor împrejurări prin care trece țara noastră în vremurile de azi.

Astfel noul buget trebuie să facă față cheltuielilor mari de război, și refacere a ținuturilor cutropite de dușmani. Se mai prevăd în acest buget sume mari de bani pentru ajutorarea agriculturii, a comerțului și a industriei românești.

Suma întregă a bugetului pe anul 1942-43 este de 212,7 miliarde Lei

Pe frontul de răsărit

Înainte de sfintele sărbători ale Paștilor luptele au continuat cu înverșunare pe întreg frontul răsăritean.

În așteptarea atacului de primăvară, bolșevicii au făcut noi încercări de a sparge frontul. Au fost respinși însă cu pierderi mari. La mieznoapte lângă lacul Ilmen au fost nimicite numeroase trupe rusești și 52 de care blindate. Pe frontul delai Leningrad, Germanii au început să bombardeze cartierele de margine ale acestui oraș. Tot pe acest front au fost doborâte 45 de avioane rusești într-o singură zi.

Războiul din Africa

În Africa de Mieznoapte, avioanele germane și italiene au bombardat ținutul Marmarica și trupele engleze de lângă coasta egipteană. În Mediterană situația

N'o lăsa la floricele
Că mă 'ndrăgește cu ele l...

Asta-i mândra care-o vezi
Care ne-a făcut scoverzi,
Haide s'o luăm de minte
Să ne facă și plăcinte l...

N'am marit cât am fost mic
Nici acum când sunt voinic,
De m'o ținea Dumnezeu
Voiu scăpa de orice rău l...

Vai de maica cu feciori
Că plânge de multe ori l...

Englezilor este din ce în ce tot mai grea. Insula Malta din această mare, a fost de mai multe ori bombardată de avioanele italiene. Tot în cursul săptămânii trecute, Italianii au bombardat și întăriturile engleze de la Gibraltar.

Încercarea Englezilor

Mai multe vapoare engleze au încercat să ducă trupe și să le descarce pe coasta franceză la Saint Nazaire. Încercarea Englezilor de a pune piciorul pe pământul Europei nu a izbutit. Au fost siliți să se retragă cu pierderi foarte mari.

Avioane engleze au bombardat Germania de Apus. Pagubele făcute sunt neînsemnate.

Luptele din Pacific

Pe frontul din Pacific, armatele japoneze duc și acum lupte mari. În Birmania înaintează, apropiindu-se tot mai mult de India. După ce au trecut peste Indiile Olandeze, trupele Japoniei se pregătesc să atace Australia. Acest continent este acum în calea atacurilor japoneze și partea de Mieznoapte a fost bombardată de mai multe avioane.

O parte din insula Noua-Guinee a fost ocupată de armatele japoneze. Această insulă este în mare apropiere de Australia.

Australia se pregătește de apărare. Mai multe porturi au fost date armatelor americane. Se crede că numai cu ajutorul strein Australianii se vor putea împotrivi atacurilor japoneze.

Birmania

Țara bogățiilor nesfârșite

Focal războiului din răsăritul îndepărtat a cuprins și o parte din Birmania. Țara aceasta este așezată în vecinătatea Indiei și este o țară de mari și nesfârșite bogății.

Pământul Birmaniei este udat de ape numeroase ceace îl face să fie foarte roditor. Cel mai mare râu este Yrrawady, care poartă în nisipul lui mult aur.

Țara aceasta pare o țară de povești, pentru frumusețile și bogățiile pe care le are. În pământul ei se ascund însemnate bogății de metale și pietre prețioase, iar de pe ogosarele ei se strâng mari cantități de grâu, orez, fructe, trestie de zahăr, bumbac.

În Birmania se găsesc păduri nesfârșite, unele din ele însă nestrăbătute de oameni, pline de animale paseri și insecte ciudate.

Pentru aceste păduri, pentru animalele, mușții și apele țării sale, Birmanul are o cinste deosebită. Multe din bisericile birmane sunt închinate debarilor apelor, mușților și pădurilor. Fiecare familie își are dumnezeul ei ocrotitor, care este felurit, după locul unde este așezată casa Birmanului, lângă o pădure, un munte sau o apă.

Birmania mai este apoi și o țară de bisericilor. Poporul birman este un popor de oameni foarte credincioși, închinători lui Budha. În Birmania bisericile și mănăstirile budiste se pot

număra cu zecile de mii. Numai din R... numărul lor este uriaș.

O mare parte din aceste bisericile sunt închinate lui Budha. În fiecare biserică birmană se găsește câte un fir de păr din capul lui Budha. Dacă s'ar aduna toate firele, trebuia să fi avut păr foarte gros.

Asi peste Birmania s'a abătut tertura războiului. Japonezii înaintează vijelios, cucerind întinse ținuturi din marea Englezilor cari stăpânit-o până acum.

Despre bolșevism

Lenin și teroarea

Fiecare Rusia bolșevică se compune din mai mult de 20 de state, sau republici, bolșevici și au numit țara lor: Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Pe scurt: U. R. S. S.

Cel care a organizat revoluția în U. R. S. S. în anul 1917, este Lenin. El este acela, care a promis bietului popor rus marrea cu sare, și adică el va întocmi de așa lucrările, încât oamenii din U. R. S. S. vor trăi o viață fericită. Dar tot Lenin era acela, care pe de altă parte spunea slugilor lui mai de aproape, că teroarea este singura cale pe care trebuie să meargă bolșevismul spre a se întăpăni pe de a'treagel în Rusia. „Vă dați seama, — striga el cu înverșunare — că nu ne va fi posibilă putință să învingem fără teroare revoluționară brutală și neiertătoare?”

Dar ce este teroarea?

Apoi teroarea este ceea ce, că slugile lui Lenin pe oamenii din Rusia cari erau contra bolșevicilor li omorau fără de nici o judecată, sau le smulgeau unghiile, le scoteau ochii, le tăiau limba și le întindeau oasele. Fiecare din teroarea era încredințată celor mai sălbatici dintre bolșevici, mongolilor din Asie. Iar acțiunea făceau parte din poliția secretă numită Ghepau, pe scurt G. P. U.

Jaroslawsky, dărâmatorul de biserică

Dar ceace s'a căutat mai mult de bolșevici, ca să se șteargă din Rusia, a fost credința în Dumnezeu, de care a fost vorba în Nr. 11 și 12 din acest an al-acestei foi. Cel încredințat cu alinierea credinței în Dumnezeu în U. R. S. S. a fost Emilian Jaroslawsky. Acesta a fost dărâmatorul bisericilor, ucigașul proșilor, transformatorul bisericilor mari în grajdari, în cinematografe cu filme contra lui Dumnezeu, în săli de varietate, în cluburi, etc. Jaroslawsky a făcut aceste nemerocite isprăvuri și-abile ca le vom arăta, ca cea mai credincioasă țară a lui Lenin și Stalin. Jaroslawsky a format societatea numită „Besboșhnick” adică societatea celor fără de Dumnezeu, care societate în 1925 a ajuns să aibă 30 milioane de nebudindrop membri. Comitetul acestei societăți tipărea 3 mari gazete cu nume ca acestea: „Besboșhnick”, foaia celor fără de Dumnezeu, „Besboșhnick u starka”, foaia celor fără de Dumnezeu la lucru, unde pe lângă acela scrisse contra lui Dumnezeu, mai tipăreau fel de fel de chipuri murdare, sau pornografii.

Rezultatul lesne de înțeles: Scoțând credința în Dumnezeu mai ales din ținșet, bolșevismul a făcut din aceste nu oameni, ci arvurate bestii, fiare sălbatică cu două picioare căci omul fără Dumnezeu e drac.

Și acum să vedem mai de aproape felul de a trăi al ființelor cioplitite de barda, (secera și ciocanul) bolșevic. Căci dacă ei, Crucea este semnul creștinismului, apoi secera și ciocanul formează semnul bolșevismului.

Ce sunt colhozurile?

După bolșevici, statul U. R. S. S.-lui, este general comerciant și singurul împărțitor al tuturor de tot felul. Un om la ușă lui putea să ia masa, scaunele, patul, hainele și până de ruble. Țăranii puteau ține la capăt o capră sau, o vacă.

Pentru a încuraja lumea, să lucreze în pace în câștigul statului, era lipsă de spionii și de spionii din Ghepeu. Statul, ca să dea cetățenilor, adică în grai bolșevicilor, se aprovizionează de la colhozuri. Ce sunt acestea? Apoi colhozurile sunt un fel de cooperative țărănești bazate pe munca comună a tovarășilor. Membrii fiecărui colhoz lucrează pe plată 50% (procenta, = la sută) din produsul muncii lor (adică din câștigul lor de 100 Lei, 5 Lei). Dacă recolta în bucate a colhozului era proastă, nu suferea statul, ci colhozul, împreună cu țăranii cari n'aveau de unde primi plata lor de 5%, cuvenită de la stat. Și atunci trebuiau să o cumpere de la Stat.

Ce este legea stakhanovistă?

După legea stakhanovistă lucrează muncitorii bolșevici, mai ales în fabrici. Numele vine de la numele muncitorului Stakhanov, din minele de cărbuni ale Donețului. O zi întreaga într-o zi a reușit să extragă un număr de 10 tone de cărbuni de 3 ori mai mare decât prevedea legea până atunci. Și muncitorii Stakhanov cu braț le vâjnoase, fără să știe să îndemnat pe Stalin să facă legea stakhanovistă, în baza căreia obligă pe toți muncitorii să lucreze de 3-4 ori mai mult ca până atunci.

Oi ce credeți, erau toți muncitorii sădrăni ca Stakhanov? Fiește că nu! Ca toate acestea cine nu putea să lucreze cu un spor mărit, ori împărțit, fără nici o mișcă era scos din fabrică și lăsat să moară de foame. Ori în Ghepeu și-l pedepsea pe motivul că îndemna și pe alții la lene, trimițându-l în Siberia, sau mai pe scurt îl împușca.

Așa dară după legea stakhanovistă lucrătorii trebuia să facă toate sforțările, pentru a ține peșterile lui. Bolșevismul face din om un rob orb, care să lucreze pentru stat cu orice preț mai mare folos până să se îngrădească.

Reclama bolșevică

Mestri neîntrecați intru a se lăuda bolșevicii au umplut lumea cu isprăvurile lor. Tovarășii roșii construiesc locuințe pentru lucrătorii, sic vi, însă într'un număr așa de mic, ca acestea abia ajung conducătorilor partidului bolșevic, cari au în supraveghere pe lucrătorii din fabrici. Iar aceste locuințe sunt apoi arătate în fața străinii ce trece prin U. R. S. S. a fală, ca mari isprăvi făcute de bolșevici.

Cine se bucură de câștigul robilor?

De tot câștigul statului bolșevic în primul rând se bucură partidul bolșevic. Acela se lăudă că are în fața sa nici un bun simț, în toate bunățile și în toate orgiile. Toți membrii partidului bolșevic sunt aleși pe sprânceană. Căci trebuie să fie cei mai mari tâlhari, în cari să se poată avea toată încrederea și cari să formeze o armată, o putere disciplinată și ascultătoare. Astăzi partidul bolșevic numără 10 milioane membrii.

Pr. Octavian Fulices, Hârșeni

Rectificare. În convocatorul bisericii din Biały, publicat în numărul 12 al gazetei noastre, din greșală s'a spus Marți în loc de Sâmbătă 18 Aprilie 1942, când cade sărbătoarea. Facem cuvenita îndreptare.

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII

Eroii căzuți pentru țară vor fi înmormântați pe front. Ministerul Apărării Naționale a hotărât ca cei morți pentru țară să fie înmormântați pe front, acolo unde au căzut. Nu se mai dau autorizații pentru desgroapare. Desgroaparea eroilor și aducerea lor în țară se va face mai târziu, cu toate onorările cuvenite.

„Ca în vremurile bune“ În săptămâna trecută, un domn inspector s'a gândit să viziteze birourile unei mari instituții din București, spre a vedea, cum înțeleg unii oameni să-și facă datoria în vremurile grele de azi. Și truda domnului inspector n'a fost zadarnică. Din 162 de funcționari, câți trebuiau să fie la ora aceea în birourile instituției, din inspector n'a găsit decât 92 ceilalți își văzuseră de alte treburi și au lăsat datoria mai la o parte. Mare a fost însă mirarea domnului inspector, când a aflat că toți funcționarii erau trecuți în registre, ca fiind de față. Și vede că mai sunt destul cari cred că pot face vremea lui Dumnezeu și își pot bate joc de această țară.

Lada baronului Iozsika Gabor. În săptămâna trecută poliția a făcut o descoperire interesantă. Anume cineva înșelățase poliția că baronul Iozsika Gabor de lângă Torda, ar avea o ladă cu aururi la o bancă din Torda pe care ar vrea să o treacă granița spre Ungaria. Oamenii legii au stat la pândă și în ziua hotărâtă au văzut pe baron și pe servitorii săi, cum încercau să ducă la trăsură o ladă foarte grea. Cercetând mai deaproape, au văzut că în lada domnului baron se aflau aururi și argintării foarte multe și șapte pistoale automate, despre care baronul spunea că mitase ca să le mai declare poliției. Cu acte în regulă baronul a fost dat pe mâna poliției.

Tată și fiul se întâlnesc pe front. Pe frontul din Răsărit, în sectorul central, luptă printre alții așii doi soldați germani: tatăl și fiul. Deși ambii știau că se află în același sector al frontului, n'au putut totuși avea vre-o legătură, din cauza condițiilor grele de comunicație. Într-o bună zi, trecând pe o stradă din Wjasma, fiul și a văzut deodată tatăl, care nu fusese la rândul său recunoscut, fiindcă era înrobodit cu haine groase de iarnă și-i crescuse barba. Își poate închipui oricine bucuria lor, când s'au revăzut și manifestația de simpatie pe care le-au făcut-o camarazii.

În loc de parcuri grădina de legume. Primăria orașului Badapssta a hotărât să cultiva toate grădinile și locurile goale din oraș și aproape de orașul cu legume. Primăria prevede ca să fie cultivate cu legume și parcurile orașului.

Cât s'a vândut o vestă de a lui Napoleon. La Paris s'a vândut o vestă de a lui Napoleon, un mare împărat francez. Această vestă a fost purtată de împăratul francez, în insula Sfânta Elena, în vremea când a fost alungat de pe tronul Franței. Vestă s'a vândut cu un preț foarte mare.

Oșandii politici sunt trimiși pe front. Mai mulți oșandii politici au cerut să fie trimiși pe front, ca o ispășire pentru greșala lor. Unitățile de pe front și au arătat dorința de a nu fi amestecate cu oamenii cari

și-au pătât viața cu fapte nevrednice. S'a hotărât atunci, ca aceia cari doresc să-și refacă viața și onoarea, luptând pe front, să fie trimiși în unități speciale și numai după aceea vor fi trimiși la unitățile la care trebuiau să fie.

Ajutoare pentru gazetă am primit de la dl Scridon Vasile din Sânlacob Lei 75, Anton M. Anti Butea, județul Roman Lei 100, iară de la un binevolitor Lei 20. Le mulțumim din inimă, ca unora cari înțeleg greaua luptă ce o ducem pentru scoaterea gazetei cu noutățile de tot felul ale războiului.

Mii de trandafiri pentru mormintele eroilor. Guvernul bulgar a hotărât, să dăruiască 20 000 de trandafiri pentru mormintele eroilor italieni. Acești trandafiri vor fi sădiți pe mormintele soldaților italieni, căzuți în luptele din Grecia și Albania.

O mare nenorocire pe Dunăre. În săptămâna trecută s'a întâmplat o mare nenorocire pe Dunăre, în apropierea orașului Brăila. O barcă cu 24 lucrători ce venea din spre comuna Ghecet, la Brăila s'a ciocnit de un vapor, care venea de la Galați. În câteva minute barca s'a scufundat și 15 din cei 24 lucrători s'au înecat.

Un automobil atacat de un vultur. În ținutul Chubut, un vultur uriaș a atacat un automobil, în mers. După ce a spart ferestrele, vulturul a pătruns în automobil și a atacat cu gharele pe călători. Șoferul a ucis vulturul cu două focuri de revolver.

† Silvia Aurelia Marian n. Băgăian, fostă profesoară la Liceul de fete din Biały și soția d'nei profesor Septimiu S. Marian, a adormit în Domul în seara zilei întâle de Paști, în etate de 38 de ani și în al 15-lea an al fericitei sale căsătorii, împărțită fiind în mai multe rânduri cu sfintele Taine. Înmormântarea s'a făcut a treia zi de Paști în cimitirul din Biały. O deplâng, pe lângă soțul și păriații îndurerăți, și doi copii orfani, Paul și Tica. Facă-l Dumnezeu partea cu dreptii iară îndureratei familii trimiță-i Dumnezeu mângăiere de sus.

† Preotul Vasilie Deciu, protopop onorar rom. unit a trecut la cele veșnice Joi la 26 Martie ora 20, în al 95-an al vieții și al 70-lea al preoției sale, împărțit fiind cu SS. Taine ale maribanzilor. Rămășițele pământești au fost așezate spre veșnică odihnă în cripta Bisericii din cimitirul unit din Lugoj, după prohodul ce s'a oficiat în biserica catedrală, Daminecă 20 Martie. O dănească în pace!

Judecătoria de pace mixtă Mediaș
Dos G. 3338/1941

Publicațiune de licitație

Subsemnatul, prin aceasta public, că în baza deciziei Nr. 2738/1941 a judecătoriei Mediaș, favorabil lui Marin Jojatu, repr prin Dr. Sextil I. Crăciun, avocat din Mediaș, contra urmărilor domiciliati în comuna Dârlos, pentru încasarea creanței de 16.000 Lei cap. și accesorii, se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Aprilie 1942, ora 16, în comuna Dârlos, Nr. 118 la domiciliul urmărilor, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 scroafe de câte 2 ani și un porc alb de 4 luni, în valoare estimativă de 20.000 Lei.

În caz de lipsă și sub acest preț.
Dacă aceste obiecte au fost suprascustrate și de alți urmăritori, licitația este ordonată și în favoarea acolora.

Mediaș, la 20 Martie 1942.
26 (1-1) Grefier: Z. Corceanu, delegat jud.

Vitaminele

— să vie primăvara! —

Am fost la o serbare școlară, unde erau adunați elevi, tineret, oameni mai în vârstă și mame cu copii în brațe.

Serbarea era frumoasă, cu cântec și porție, ba câte o vorbire și monologuri veseli erau, dar din văzul celor de față — fără ca să vrei — un gând și dor îți răsar în minte, acel de orice vîetate dorit: „să vie primăvara”. Iarna aceasta a fost pare mai lungă și mai grea decât toate iernile, pe cari le supomenț până și bătrânii, și greul iernii a fost și mai greu, prin mulțimea lipsurilor la cari vremeurile de azi ne-au constrâns și, Doamne, cât de grele au fost vremeurile pentru ai noștri dragi de pe front.

Iarna cu gerul său atinge mai întâi ierții, și numai la ger de tot prea mare pleznește și trunchiul bătrân al arborilor. Tot așa și între oameni iarna cu gerul și lipsurile sale atinge mai întâi plăpârșii copilași, și mai la urmă se văd atinși de gerurile și lipsurile iernii și oamenii cu mai multă vlagă în ei.

Privind fața îngălbenită a copilașilor, îngălbenită de aierul închis a vieții din casă și nenumeratele lipsuri ale acestei ierni, un gând ne răsar în suflet, „să vie primăvara”. O dorim: căci dela ea așteptăm soare binefăcător și verdețuri cu multă-multă putere dătoare de viață cu acelea așa zise „vitamine”

Ce sunt vitaminele?

Vitaminele sunt niște materii, cari au o putere dătoare de viață viețuitoarelor: plantelor ori animalelor și bineînțeles și omului.

Despre vitamine nu se vorbește mai de mult ca din anul 1913, adică numai de atunci de când un învățat cu numele Casimir Funk a făcut dovada unor lucruri pe cari veacuri de-a rândul alți oameni le-au observat, dar nu le-au putut da explicații.

Se cunoaște faptul că marinarii după călătoriile de laol de zile numai pe corăbii, vreme în care mâncău numai mâncăruri conservate, se îmbolnăveau de o boală, căreia mai târziu i s'a dat numele de „scorbut”.

Scorbutul e așadar o boală care se capătă din lipsa verdețurilor în mâncare. Această boală dă o slăbire generală a trupului — cu dureri în oase, cu slăbire a sîngelui și sîngerarea gingiilor. Această boală — scorbutul — se întâlneste și la unii dintre copii; cărora nu le dă mama lor să sugă sân și suat creșcuți numai cu lapte fierț — de vacă ori de alt animal — și nu li-se dă sucuri de lămâie, de portocale ori de alte verdețuri, adică „vitamine”.

Casimir Funk, și mai apoi alții, au făcut dovadă că dacă marinarii ori copilași atinși de scorbut li se dă să mănânce sec de lămâie, de portocale sau alte verdețuri ori picături de „vitamine” cumpărate dela farmacie și denumite vitamina C, boala — scorbutul — se vindecă cu adevărat ca prin farmec.

Pornind dela cele observate de Casimir Funk, s'a știat că o mulțime de alte boli s'ar datorii lipsei de alte diferite vitamine din mâncărurile de toate zilele, așa prin Asia este o boală zisă „Berl-Berl”, datorită lipsei de vitamină zisă B, boală care se capătă, pentru că

populația mănâncă numai orez și mai ales orezul fără coajă. Această cauză a faptului că pe acolo alimentul de căpetenie este orezul și boala se capătă numai când se mănâncă orez decorticat adică fără coajă, vitamina B. fiind în coaja orezului.

Boale, cari s'ar datorii lipsei de vitamine în mâncarea noastră de toate zilele, sunt o mulțime, parte dintre ele cunoscut și altele vor fi cu timpul descoperite, că se datoresc lipsei de vitamine, așa după cum mai nou se zice că „Pelagra”, zisă pe la noi „boala mămăligii”, s'ar datorii mîncării de mămăligă făcută din porumb necopt ori făină stricată; dar această boală s'ar datorii și din cauza lipsei în mâncarea omului în timp de iarnă, a verdețurilor cu vitamine, cu an fel de vitamină boțezată cu litera P, și anume zise vitamină „PP”, iar copiii mai fac și o altă boală zisă „Rachitism”, adică lipsă de întărire a oaselor, care se capătă din lipsa vitaminei zisă D și după cum știm a traiului într-o casă prea puțin însorită, fără lumină și umedă.

(Va urma)

Dr. Ioan Frățilă

Poșta gazetelor

Pr. Danciu Săsuși. Am primit cu plăcere prin care ne-ați comunicat sumele expediate până acum. Mai jos vă dăm lămuririle cerute: dia suma de Lei 450, primită în ziua de 20 Dec. 1941, s'a introdus Lei 250 la Nr. 7452, și anume Lei 25 pe 1941, iar Lei 200 pe 1942; restul de 250 s'au introdus la Nr. 7131, distribuindu-se banii în același fel, ca la Nr. de mai sus.

La 19 Febr. s'a primit suma de Lei 725 pentru calendare.

La 23 Martie, s'a introdus la Nr. 7453 suma de Lei 100 pe 1941 iar Lei 100 pe 1942, iar la Nr. 7454 Lei 25 pe 1941 și Lei 200 pe 1942, deci în total Lei 425.

V. Comănescu 10876 Lei 200, Pr. T. Oltean Lei 800 pentru nr. 8565, 8566, 8567, 8568 și 8569. L. Peteanu 2348 Lei 225, Gh. Bratu 8524 Lei 200, P. Simionetti Lei 500 pentru nr. 374, 9149, 9551 și 9550, Șt. Popovici 1974 Lei 250 Dr. E. Sâmpetean 3210 Lei 200, S. Hațegan 10719 Lei 200, P. Nicolae 9763 Lei 300, I. Dan 6633 Lei 200, A. Crișan 6239 Lei 300, H. Suciu 9583 Lei 200, F. Coman 7659 Lei 375, Matei V. 6440 Lei 200, Moldovan Gh. 4711 Lei 225, Coman I. 8866 Lei 200, Peterlecan F. 4893 Lei 200, Pr. I. Stanciu Lei 600 pentru nr. 6972, 8077 și 8078, Suciu I. 5950 Lei 250, Șerban Gh. 6415 Lei 225, C. Dr. Pop 6644 Lei 300, Pr. A. Pop Lei 1700 pentru nr. 7734—7740.

R o m ă n i a

Judecătoria de pace mixtă Mediaș jud. Târnava Mare
Nr. G. 4141/1941.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc public, că în baza încheierii Nr. 4104—942 a judecătoriei de pace mixte Mediaș, în favoarea urmăritului Manole Stoica din Dârlos repr. prin avocatul Dr. Sextil I. Crăciun din Mediaș în contra urmăritului pentru încasarea sumei restante de 12580 lei capital și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Aprilie 1942, ora 4 p. m. în Mediaș, str. Pieței nr. 10 la locuința urmăritului, în caz de lipsă și sub acest preț estimativ.

Mediaș, 21 Martie 1942.

27 (1—1) Alexandru Jankó delegat judecătoresc

R o m ă n i a

Tribunalul Târnava-Mică Dumbrăveni
Dos. Nr. Prsj. 741—1924.

Ex t r a s

din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice. No. de ordine. 10/1. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare, Sf. Ștefan din Ibașfalău. Numele, profesia, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație. Membrii în comitet: 1. Birș Gheorghe, econom, român. Membrii supleanți: 2. Kun Ludovic, comerciant, maghiar, 3. Zekel Matei, aprod, sas. Cenzori: 4. Oberth Carol, croitor, sas, Szabo Ludovic, rotar, maghiar, toți domiciliati în Dumbrăveni. Modificări ulterioare: Modificarea s'a înregistrat în baza încheierii Nr. Prsj. 741—1924 din 12 Iulie 1940

Tipog. at a Securizării B a j

Dumbrăveni, la 20 Iulie 1940. Grefier ss. Gh. Bumba.

Dumbrăveni, la 12 Iulie 1940,
Președinte: ss. M. Popescu, Judecător: ss. Gh. Vesa,
Grefier: ss. Gh. Bumba.

Pentru conformitate: Grefier: Indescifrabil.

R o m ă n i a

Tribunalul Târnava Mică Dumbrăveni
Dos. Nr. Prsj. 741/1924.

Ex t r a s

din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice. — No. de ordine: 10/2. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare, Sf. Ștefan din Ibașfalău. Numele, profesia, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Membrii în comitet: 1. Kun Ludovic comerciant, maghiar, 2. Zekel Matei aprod, sas, Membrii supleanți: 3. Farkas Ioan, duigher, maghiar, 4. Sancu Gheorghe, econom, român, 5. Brașoveanu Ioan, econom, român, 6. Laba Iosif, econom, român. Cenzori: 7. Seșcs Ioan, zidar, maghiar toți dom. în Dumbrăveni. Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din direcțiune ales la 25 Ianuarie 1931, s'a înregistrat în baza încheierii Nr. Prsj. 741/1924 din 12 Iulie 1940. Dumbrăveni, la 20 Iulie 1940. Grefier ss. Gh. Bumba.

Dumbrăveni, la 12 Iulie 1940.

Președinte: ss. M. Popescu, Judecător: ss. Gh. Vesa,
Grefier ss. Gh. Bumba, Pentru conform.: Indescifrabil.

R o m ă n i a

Tribunalul Târnava-Mică, Dumbrăveni.
Dos. No. Prsj. 741/1924.

Ex t r a s

din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice, No. de ordine: 10/3. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare, Sf. Ștefan din Ibașfalău. Numele, profesia, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: 1. Matyas Francisc pensionar, maghiar, președinte. 2. Barabas Francisc croitor, maghiar, vicepreședinte. 3. Laurențiu Ioan funcționar, român, contabil. 4. Csutak Samoil pensionar, maghiar, casier. 5. Papp Alexandru strungar, maghiar, secretar. Membrii în comitet: 6. Kuti Luca econom, maghiar, 7. Teate Ioan cărciumar, român. 8. Brașoveanu Ioan econom, român. 9. Vaczi Gheorghe cismar, maghiar. Membrii supleanți: 10. Tôșk Ștefan cărciumar, maghiar. 11. Both Samoil, tehnician, sas. 12. Sancu Mihail econom, român. 13. Birș Gheorghe econom, român. Cenzori: 14. Vass Dominic pantofar, maghiar. 15. Gôrș Eduard câmpiar, maghiar toți dom. în Dumbrăveni. Modificări ulterioare: Modificarea membrilor din Societate ales la 21 Februarie 1931, s'a înregistrat în registrul pers. juridice în baza încheierii cu Nr. 74/1924 din 12 Iulie 1940.

Dumbrăveni, la 12 Iulie 1940.

Președinte: ss. M. Popescu, Judecător: ss. Gh. Vesa,
Grefier: ss. Gh. Bumba. Pentru conform.: Indescifrabil.

R o m ă n i a

Tribunalul Târnava-Mică, Dumbrăveni
Dos. No. Prsj. 741/1924.

Ex t r a s

din registrul pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice. No. de ordine: 10/4. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Societatea de înmormântare, Sf. Ștefan din Ibașfalău. Numele, profesia, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Membrii în comitet: 1. Birș Gheorghe econom, român, 2. Laba Iosif econom, român. Membrii supleanți: 3. Kuti Leka econom, maghiar, 4. Horvath Adalbert croitor, maghiar toți dom. în Dumbrăveni. Modificări ulterioare. Modificarea membrilor din direcțiune ales la 3 Martie 1940 s'a înregistrat în registrul pers. juridice în baza încheierii No. Prsj. 741/1924 din 12 Iulie 1940.

Dumbrăveni, la 12 Iulie 1940.

Președinte: ss. M. Popescu, Judecător: ss. Gh. Vesa,
Grefier: ss. Gh. Bumba. Pentru conformitate Grefier: Indescifrabil.

De vânzare:

mai multe varietăți de vițe altoite
pe Rip. x Rupestris, buc. à Lei 8.

Pepiniera de vițe „BĂRBAT”
Sâncel p. Blaj

28 (1—1)